

коннитѣ си батареи. Всичката кавалерия бѣ заминала напредъ съ цѣлъ да открие противника, но до сега нѣмаше никакво извѣстие отъ нея.

Заповѣдано бѣше прѣзъ нощта да се пригответи за опълченцитѣ ястие, което сутринта рано да се раздаде, понеже въ 6 $\frac{1}{2}$ часа прѣдстоеше да се напустне бивуака.

24 Юний. С. Батакъ. Съ разсѣмнуванието, ястието бѣ раздадено, опълченцитѣ се наядоха съ топла храна и се приготвяваха за път, спорѣдъ както бѣше още вечерта заповѣдано, но заповѣдта се отмѣни. Тѣй като трѣбвало да чакаме пристигването на Генералъ Гурко, заповѣдано бѣ наново да се готви за опълченцитѣ обѣдъ. Разбираше се, че ще се стои тукъ. Това прѣстояване не бѣше съвсѣмъ приятно но нѣмаше какво да се прави. Наистина, отѣгчително се прѣкарваше врѣмето на бивуака, а, особено, при ламтението на всички части по скоро да се счепкатъ съ Турцитѣ. За да се убива врѣмето, войници и офицери се собираха въ кръжки на приказки — прѣиму-щественно за злобата на деньтъ — войната, при това тукъ се разказваха разни анекдоти и историйки отъ миналитѣ войни, впечатления отъ недавно миналото, настоящето и, най послѣ, стараяха се да проникнатъ въ бъдещето. — Въ такъвъ кръжокъ се бѣхме събрали офицеритѣ отъ дружината и си приказвахме за Босна-Герцеговинското и Българското въстания, за Сърбско-Турската война и пр. и, най на сетнѣ, за прѣдполагаемия планъ за дѣйствия на воюющитѣ страни. Едни отъ офицеритѣ намираха, че численността на дѣйствующата армия бѣ твърдѣ малка, съ която мъжничко можеше да се побѣди Турската армия, още повече, че обширниятъ театръ на дѣйствието прѣдставляваше на всѣка крачка укрѣпления, които ний трѣбваше да прѣвзимаме съ бой. Напротивъ, други намираха, че численността на армията е прѣдостатъчна и то защото имали сме биле работа съ Турция.

— Турцитѣ не сж Германци, викаше Поручикъ Живаревъ. Тѣ и понятие нѣматъ за тактика и стратегия! „Помилуйте“! такова естествено прѣпятствие,